

19/

Raad van Beroep van de Orde van Architecten, met het Nederlands als voertaal, zetelend te Gent, Gerechtshof, Koophandelsplein 23.

In de zaak van :

architect, wonende te

en :

De Nationale Raad van de Orde van Architecten, publiekrechtelijk rechtspersoon, met zetel te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 19 bus 4, die woonstkeuze doet te 1000 Brussel, Havenlaan 86c bus 101,

Architect werd door de Provinciale Raad van de Orde van Architecten van de provincie ten laste gelegd :

architect zijnde ingeschreven op de tabel van de Orde van Architecten van de Provincie , de beroepsregelen te hebben overtreden en de eer en de waardigheid van het beroep en van de Orde in het gedrang te hebben gebracht door de hieronder beschreven feiten en gedragingen, meer bepaald:

A. Naamlening: inbreuk op de artikelen 1, 4, 10, 19 en 22 van het Reglement van Beroepsplichten en 1 en 4 van de wet van 1939 en op de artikelen 2, 19 en 53 van de Wet van 26 juni 1963.

B. Gebrek aan bijstand / onvoldoende werfcontrole: inbreuk op artikel 4 van de wet van 20 februari 1939 en op art. 1 van het Reglement van Beroepsplichten.

C. Gebrek aan schriftelijke overeenkomsten met opdrachtgevers: art. 20 van het Reglement van Beroepsplichten.

D. Te lage erelonen en gebrek aan collegialiteit: artikelen 12 en 25 van het Reglement van Beroepsplichten.

E. Nalaten te antwoorden op vragen tot informatie van de Orde: art. 29 van het Reglement van Beroepsplichten

F. Zich niet gedragen volgens de eer en de waardigheid van beroep: artikelen 12, 14 en 30 van het Reglement van Beroepsplichten.

Bij beslissing gewezen dd. 2019 werd een schorsing van 18 maanden opgelegd uit hoofde van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B, C, D en F. Voor de tenlastelegging E werd vrijgesproken.

* * *

De zaak werd behandeld door deze Raad van Beroep op de openbare terechtzitting van 2019 waar gehoord werden: voorzitter J. van der Eecken in het verslag, architect in middelen van verdediging bijgestaan door meester, advocaat te en de Nationale Raad in zijn middelen bij monde van meester, advocaat te.

Gelet op de beslissing gewezen op -2019 door de Provinciale Raad, die architect vrijspreekt van de inbreuk vermeld onder de tenlastelegging E en uit hoofde van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B, C, D en F de tuchtstraf van 18 maanden schorsing oplegt, beslissing betekend op -2019 aan architect en op -2019 aan de Nationale Raad.

Gelet op de hogere beroepen ingesteld tegen deze beslissing op -2019 door architect en op -2019 door de Nationale Raad.

Beide hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk. Immers art. 26 van de wet van 26-06-1963 voorziet niet dat de akte van hoger beroep gemotiveerd moet zijn. De motieven van het hoger beroep van de Nationale Raad mogen derhalve voor het eerst in besluiten voorgedragen worden, besluiten die architect heeft kunnen beantwoorden zodat rechten van verdediging niet geschonden zijn geweest.

Terecht stelt de Nationale Raad dat de bestreden beslissing nietig is, vermits op de zitting van -2019 de zaak niet in voortzetting werd gesteld naar een volgende zitting met het oog op de gevraagde neerlegging van verzendingsbewijzen van werfverslagen, zodat niet kan worden nagegaan wanneer en voor welke zetel deze stukken werden neergelegd, noch wanneer en met welke zetel de zaak in beraad werd genomen. De door architect aangevoerde gronden van nietigheid behoeven derhalve geen antwoord meer. Ingevolge de nietigheid van de bestreden beslissing oordeelt de Raad van Beroep zelf over de grond van de zaak.

Terecht stellen beide partijen dat de bestreden beslissing architect veroordeeld heeft voor andere feiten dan deze waarvoor het Bureau verwezen heeft. Immers de verwijzingsbeslissing heeft enkel betrekking op de werven te en te (en). De Provinciale Raad mocht derhalve architect niet veroordelen voor een dossier () waarvoor niet

verwezen werd. De Raad van Beroep beperkt dan ook zijn onderzoek op eventueel deontologisch onverantwoord gedrag van architect enkel voor de werven vermeld in de verwijzingsbeslissing.

Betreffende de tenlastelegging A (Naamlening), heeft de Provinciale Raad geoordeeld dat voor de betrokken werven te en architect "hand en spandiensten heeft verleend aan , die zich op die manier op onwettelijke wijze als architectenbureau kon voordoen". Terecht werpt architect op dat j zowel juridisch als feitelijk geen enkele zeggenschap heeft in de vennootschap , waarbij j noch als zaakvoerder noch als aandeelhouder betrokken is. Bovendien blijkt uit de voorgelegde stukken dat, voor de werkzaamheden waarvoor krachtens art. 4 van de wet van 20-02-1939 beroep moet worden gedaan op de medewerking van een architect, de betrokken bouwheren van voornoemde werven een rechtstreekse overeenkomst hebben afgesloten met architect . De tenlastelegging A is derhalve niet bewezen, en het verzoek van architect tot voorlegging van de stukken betreffende de procedure gevoerd door de Orde van Architecten tegen is dan ook overbodig.

De tenlastelegging B (Gebrek aan bijstand / Onvoldoende werfcontrole) werd door de Provinciale Raad bewezen verklaard, doch op grond van het dossier waarvoor architect niet verwezen werd (cf. supra). Thans werpt de Nationale Raad (terecht) op dat de werfverslagen met betrekking tot de werf te zeer summier zijn. Architect betwist niet dat deze werfverslagen summier zijn, doch stelt dat het een vrij eenvoudige werf (plaatsen van een liftkoker) betreft, die door de aannemer vakkundig werd uitgevoerd tot voldoening van de bouwheer, die geen enkele klacht heeft geuit. In dergelijke omstandigheden is de Raad van Beroep van oordeel dat het summier karakter van de werfverslagen niet volstaat om op afdoende wijze een gebrek aan bijstand en/of een onvoldoende werfcontrole te bewijzen. De tenlastelegging B wordt dan ook, op grond van een redelijke twijfel, niet bewezen verklaard.

De Nationale Raad betwist niet dat de overige tenlasteleggingen C (Gebrek aan schriftelijke overeenkomsten met opdrachtgevers), D (Te lage erelonen en gebrek aan collegialiteit), E (Nalaten te antwoorden op vragen tot informatie van de Orde) en F (Zich niet gedragen volgens de eer en de waardigheid van beroep) niet bewezen zijn.

OP DIE GRONDEN DE RAAD VAN BEROEP

Gelet op de art. 20, 24 t/m 33 van de wet van 26 juni 1963, het K.B. van 31 augustus 1963 en art. 24 van de wet van 15 juni 1935.

Rechtsprekend op tegenspraak.

Ontvangt beide hogere beroepen.

Zegt voor recht dat de bestreden beslissing nietig is, en opnieuw rechtdoend:

Spreekt architect vrij van de inbreuken vermeld onder de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F.

Aldus gewezen door :

, em. kamervoorzitter, voorzitter,
, kamervoorzitter, raadslid,
, raadsheer, plv. raadslid, t.v.v.
kamervoorzitter, raadslid, wettig belet,
, architect, raadslid Oost-Vlaanderen,
, architect, raadslid West-Vlaanderen,
, architect, plv. raadslid Vlaams-Brabant, t.v.v.
, architect, raadslid Vlaams-Brabant, wettig belet,

en na ondertekening door voormelde leden uitgesproken ter gewone en openbare zitting van de Raad van Beroep van de Orde van Architecten met het Nederlands als voertaal, zetelend te Gent, op *negen december* **tweeduizend en negentien**

, em. kamervoorzitter, voorzitter,
, griffier,

Voor gelijklopend afschrift

De Griffier.